

DEN SANDE VERDENSHISTORIE

- Skrevet af Alexanderband. Se mere på www.alexanderband.dk -

Indholdsfortegnelse:

DE ALLERFØRSTE TINGS BOG:	4
1. <i>Kapitel</i>	4
Universet bliver til	4
2. <i>Kapitel</i>	4
Planeten jorden	4
3. <i>Kapitel</i>	5
Livet opstår	5
4. <i>Kapitel</i>	5
Evolutionen	5
5. <i>Kapitel</i>	6
Livets stadier. Mutationer	6
6. <i>Kapitel</i>	7
Refleksioner over mutationsteorien	7
7. <i>Kapitel</i>	7
Dinosaurerne	7
8. <i>Kapitel</i>	8
Hvori der sker lidt af hvert	8
9. <i>Kapitel</i>	8
The missing link	8
10. <i>Kapitel</i>	9
De allerførste ting slutter	9
DE LIDT SENERE TINGS BOG 1: Ægypten	10
1. <i>Kapitel</i>	10
Ægypten opstår	10
2. <i>Kapitel</i>	11
Pyramiderne	11
3. <i>Kapitel</i>	12
Kilderne	12
4. <i>Kapitel</i>	12
Tut-ankh-aton og Tut-ankh-Amon	12
5. <i>Kapitel</i>	13
Ægypternes religion	13
6. <i>Kapitel</i>	14
Afsluttende om ægypterne	14
DE LIDT SENERE TINGS BOG 2: Grækenland	14
1. <i>Kapitel</i>	14
Grækenland opstår	14

2. Kapitel	15
Grækernes krige	15
3. Kapitel	16
Filosofferne	16
4. Kapitel	17
Digtere	17
6. Kapitel	18
Illiaden og Odysseen.....	18
7. Kapitel	18
Grækernes religion.....	18
8. Kapitel	19
Grækernes politik.....	19
9. Kapitel	20
Afsluttende om Grækenland	20

DE LIDT SENERE TINGS BOG 3: Romerriget..... 20

1. Kapitel	20
Romerrigets opståen.....	20
2. Kapitel	21
Romerriget underlægger sig verden.....	21
3. Kapitel	22
De puniske krige og videre	22
4. Kapitel	23
Kejserne	23
5. Kapitel	24
Romersk kultur	24
6. Kapitel	24
Romerne og de kristne	24
7. Kapitel	25
Roms fald.....	25
8. Kapitel	26
Kort om Pompeji.....	26
9. Kapitel	26
Afsluttende om Rom.....	26

MELLEMTIDENS TING: Middelalderen..... 27

1. Kapitel	27
Hvorfor det overhovedet var nødvendigt med en middelalder.....	27
2. Kapitel	27
Hvad der skete i middelalderen.....	27
3. Kapitel	28
Den fromme middelalder	28
4. Kapitel	29
Saga-tiden	29
4. Kapitel	30
Vikingerne	30
5. Kapitel	31

Pesten.....	31
6. <i>Kapitel</i>	32
Renæssancen aflyses	32
7. <i>Kapitel</i>	33
Renæssancen kommer.....	33
8. <i>Kapitel</i>	33
Reformationen	33
9. <i>Kapitel</i>	34
Afsluttende om disse ting.....	34
DE ENDNU SENERE TINGS BOG	35
1. <i>Kapitel</i>	35
Amerikas opdagelse	35
2. <i>Kapitel</i>	36
Amerika plyndres.....	36
3. <i>Kapitel</i>	37
Kolonier	37
3. <i>Kapitel</i>	38
Imens, tilbage i Europa	38
4. <i>Kapitel</i>	38
De Skjønne Kunster	38
5. <i>kapitel</i>	39
Napoleon og Victoria.....	39
6. <i>Kapitel</i>	40
Den industrielle revolution	40
7. <i>Kapitel</i>	40
Foreløbigt slut	40

DE ALLERFØRSTE TINGS BOG:

1. kapitel

Universet bliver til

1. I starten var der ingenting. Slet ingenting. Der var hverken planeter, stjerner, børnehaver eller bowlingbaner. Der var ingen regnorme og ingen papirclips. Der var ingen lange køer på motorvejene til grænsen. Der var ikke lang lørdag i Jysk Sengetøjslager.
2. Der var, for at sige det kort, intet som helst.
3. Så var der lige pludselig noget.
4. Ingen ved egentligt hvorfor.
5. Det hele skete med et kæmpemæssigt brag, som ville have vækket folk og gjort dem sure, hvis der havde været folk til.
6. Der var heldigvis ingen der hørte noget. Videnskabsmænd har siden lyttet efter braget og dets ekko, og de har bekræftet, at det lød en smule ligesom Iron Maiden,
7. Med den gamle besætning,
8. Før de solgte ud.
9. Da røgen og tågerne lagde sig, stod universet der så med planeter og sole og stjernetåger og det hele, parat til at blive brugt.
10. Men der skulle gå mere end 9 milliarder år før åbningen af den første seven-eleven.
11. Hvilket man da for alvor kan kalde snøvl.
12. Hele dette mærkelige univers udvider sig med en kolossal hast i verdensrummet til alle sider,
13. Men det vil engang igen begynde at trække sig sammen, til det til sidst ikke er meget større en kop kaffe i Magasin du Nord.
14. Vi taler med andre ord ganske småt.
15. Til den tid vil Seven-eleven få voldsomme problemer med at finde nye steder at åbne deres butikker.

2. Kapitel

Planeten jorden

1. Universet er stort. Ufatteligt stort.
2. De fleste børn kender følelsen af at stå og se på en indisk elefant i ZOO og tænke: Wauw. Det her dyr er eddermame stort.
3. Men det er så at sige ingenting i forhold til Universet.
4. De fleste voksne, omvendt, kender følelsen af at iagttage mellemrummet mellem Keld Albrechtsens overlæbe og næse og tænke: Uha. Det er kræftedeme stort.
5. Men også dette er Universet større end.
6. Meget, endda.
7. Midt i dette ufatteligt store univers ligger der en lille grøn og blå planet. Planeten Jorden.
8. Nu vil nogen måske tænke: Det var dog et løjerligt navn til en planet. Kunne den ikke ligeså godt hedde:
9. Planeten Vandet,
10. Planeten Polyester,
11. eller Planeten Det Vegetabilske Fedt,
12. Men så opfindsomme var menneskene ikke, da de gav den navn. "Planeten Jorden" vandt knebet afstemningen foran "Bodega Søløven"

13. Hvilket vist var meget godt.
14. Planeten Jorden har en måne,
15. Ved navn Månen,
16. Og en sol,
17. Ved navn Solen.
18. Alt sammen navne, der beviser den overlegne intelligens, vi finder hos beboerne på denne grønne og blå planet.

3. Kapitel *Livet opstår*

1. Efter Universet skabelse gik der lang tid, hvor der ikke skete det helt store på Planeten Jorden.
2. Der var endnu ingen liv, ingen dyr og ingen planter. Kun vulkanudbrud, regn og jordskælv.
3. Det var med andre ord den tid, gamle mennesker plejer at sigte til med udtrykket: "De gode gamle dage."
4. Men så gik verden af lave.
5. Livet opstod nemlig.
6. Lige præcis hvordan det er sket er der ingen der ved, men der er mange teorier.
7. Den første lyder, at det er for grotesk at antage, at det skulle være blevet til ved en tilfældighed. Rumvæsner fra andre planeter må med andre ord havde anbragt livet på vores klode.
8. Så er det bare jeg gerne vil vide, hvordan disse rumvæsner så blev til.
9. Men det melder historien ingenting om.
10. En anden teori lyder, at liv altid vil opstå, hvor der er de rette betingelser, og hvor det er muligt at leve.
11. En interessant teori som ikke desto mindre ikke kan forklare tilstedeværelsen af menneskeliv på Bornholm.
12. En tredje teori lyder, at livet skulle være opstået ved guddommelig indgriben. Denne teori er langt den ældste men står for tiden i lav kurs, da der ikke kan laves Hollywood-baserede spillefilm over den.
13. Hvad der derimod kan over teori 1
14. Hvilket gør den til, om end ikke den mest plausible, så til den mest interessante teori.
15. For beboerne på planeten Jorden går disse to ting gerne op i ét.

4. Kapitel *Evolutionen*

1. Fra de første en-cellede mekanismer begyndte livet nu at udvikle sig, hele tiden gennem den stærkeste overlevelse.
2. Denne proces kaldes evolution og har til enhver tid været til stor nytte, når folk skulle forklare deres teorier om alt muligt andet.
3. F.eks. brugte kapitalisterne den i det tyvende århundrede mod marxisterne. De sagde: "Uden den stærkeste overlevelse ville mennesket aldrig være blevet til."
4. At der gik alle disse milliarder af år fra verdens skabelse til det første menneske, kunne imidlertid tyde på, at der et eller andet sted har været planøkonomi med i spillet.
5. Evolutionsteorien har generelt sejret over hele fronten. Der er dog flere ting, som dens modstandere kan hive frem som argumenter mod den.

6. Det lader nemlig ikke til, at verden hele tiden bliver bare bedre og bedre.
7. Mon ikke de fleste ville synes, at Neanderthalerne var en hel del mere menneskelige end det gennemsnitlige folketingsmedlem for Dansk Folkeparti,
8. Ligesom en Tyrannosaurus Rex vel i alle henseender er sjovere end Finn Nørbygaard.
9. Men sådan er der så meget.
10. Fra Evolutionsteorien stammer også Jungle-loven,
11. Som kort sagt går ud på, at den stærkeste altid har ret til at gøre som det passer ham,
12. For sådan gør de nemlig inde i junglen.
13. Teorien er vidt udbredt blandt rige, hvide forretningsmænd, som derved kan give al æren for deres succes til sig selv,
14. Og altid kan skyde skylden på skattevæsnet, hvis det hele går galt.
15. Med andre ord en fuldstændigt vandtæt teori.
16. Evolutionsteorien unødvendiggør således tanken om en designer af universet og af livet, som er hensigtsmæssigt helt i sig selv.
17. Se f.eks. kakerlakken, der har en lang hals, så den kan nå de gode blade i toppen af træet,
18. Eller giraffen, som hele tiden udvikler nyt forsvar mod det gift, menneskene bruger mod den.
19. Måske er det omvendt,
20. Men i hvert fald ufatteligt hensigtsmæssigt.
21. Selvom nogle af os måske har lidt svært ved at indse det hensigtsmæssige i overhovedet at have giraffer og kakerlakker gående rundt.

5. Kapitel

Livets stadier. Mutationer.

1. I starten foregik det hele i havet. Der var ikke stor grund for fiskene (inklusive mig selv) til at komme op på land,
2. Da der endnu ikke fandtes fastfood-kæder,
3. Teatre,
4. Museér,
5. Og da der ikke var noget at se i fjernsynet. Jorden stod og gjorde sig lækker til ingen verdens nytte.
6. Imidlertid lå det tidligt i livets væsen, at det skulle udbrede sig så langt det kunne, helt ud på de mest perifære og gudsforladte steder.
7. Og da en eller anden tilfældig fisk en dag så ned og bemærkede, at den ulig sine brødre og søstre havde en lang række ben på sin underside,
8. Tænkte den ved sig selv: "De må kunne bruges til noget.
9. Jeg går fandme i land."
10. Et vigtigt led i evolutionsteorien er nemlig forestillingen om arternes udvikling gennem mutationer.
11. Som et eksempel herpå kan nævnes tusindbenet.
12. Engang havde dette væsen sikkert kun to, måske tre ben og måtte slæbe sig afsted under stor anstrengelse og møje.
13. Pludselig opstod der så en art med 100 ben, som klarede sig bedre end den med kun to og overlevede og formerede sig,
14. Indtil der opstod en art med 200, som klarede sig endnu bedre.
15. Et cetera op til 1000.
16. Da mutationen med 1100 ben var kommet til verden og troede, at det nu var dens tur til at

- overtage verdensherredømmet, fik den sig en kedelig overraskelse,
17. For 1100 ben er bare 100 for meget for et tusindben.
18. Og således fandt dyret sig til rette med sit nuværende antal ben,
19. Der, som ethvert barn ved, er 1000, et tusinde, hverken mere eller mindre.

6. Kapitel

Refleksioner over mutationsteorien

1. Mutationsteorien beror altså på forestillingen om det gode og nyttige i vandskabninger af alle slags,
2. Hvilket forklarer og undskylder mangt og meget,
3. Jeg nævner ingen navne.
4. Et af problemerne med mutationsteorien er dog, hvorfor der ikke for længst er udviklet en dyreart, der har fejlet alle de andre af banen,
5. Man kunne forestille sig en elefant med vinger og pigge og gift i sine stødtænder,
6. Intelligente næsehorn, der kunne udføre integralregning,
7. Eller chimpanser, der havde udseendet med sig.
8. Svaret er vel, at det alt sammen ville komme, hvis vi gav disse dyr lidt tid,
9. Hvad det imidlertid slet ikke lader til, at vi har i sinde at gøre.
10. Mutationerne sker, så vidt vides, som følge af radioaktiv stråling,
11. Og da denne er steget voldsomt siden menneskets mirakuløse opfindelse af kernekraft og nukleare våben,
12. Vil der i de kommende år sikkert komme helt nye menneskearter på banen, og vi vil få en masse ting, vi førhen har savnet,
13. F.eks. sugekopper
14. Gæller
15. Flere kønsorganer
16. Og indbygget kortbølgeradio.
17. Vi kan kun glæde os.

7. Kapitel

Dinosaurerne

1. Så kom den omsider, Jura-tiden, med dinosaurerne.
2. Navnet: Jura-tiden henviser ikke til, at dette var en specielt lovlydig periode,
3. Men simpelthen til, at der senere hen skulle laves en film ved navn "Jurassic park",
4. Som bumsede gymnasieelever på matematisk linje skulle have endeløse diskussioner om, hvorvidt kunne lade sig gøre i virkeligheden eller ej.
5. En diskussion, der ikke skal tages op her.
6. Det mest interessante ved dinosaurerne er deres død,
7. Stakkels dyr.
8. Den samme triste skæbne overgår fra tid til andet et menneske - hvem ville f.eks. kende til Kong Kheops var det ikke for hans grav,
9. Eller Josef Stalin, var det ikke fordi han udskød sin død i hvad der følte som evigheder,
10. Til han omsider krassede af ?
11. Også angående dinosaurernes død er der en del forklaringer og teorier,

12. Der er f.eks. den med kometen, der styrtede ned og ramte nogle enkelte og dræbte så mange desto flere i det følgende,
13. Der er teorien om ændrede klimaforhold som følge af vulkanudbrud,
14. Og den om, at de simpelthen var for dumme til at leve.
15. Den mest sandsynlige forklaring er dog, at de døde, så Discovery-kanalen ikke skulle have timelange mellemrum mellem alle deres programmer om hajer. (sender lige en tanke til JZHAJ1, du er for sej....altså ikke fisken sej, men bare sej)
16. Og sådan er det bare.

8. Kapitel

Hvori der sker lidt af hvert

1. Så vidt jeg er underrettet gik der en del tid mellem den sidste dinosaur og det første menneske, og i den tid var der mestendels pungrotter på banen, kentaureer, krokodiller (en lille tanke til JZALLIGATOR1...keep on laughing) og en enkelt mammut her og der.
2. Alt i alt en kedelig tid,
3. Uden alt for meget ståhej.
4. Fuglene fløj rundt og tænkte: der mangler ligesom noget.
5. Fiskene svømmede omkring i havet og tænkte: Var det virkelig det hele ?
6. Hjortene sprang i skoven og sagde til hinanden: Okay, så sjovt er det jo heller ikke.
7. Og vandmændene lå skyllet op på stranden og tænkte: Hvad nu ?
8. Det, der manglede var mennesket.
9. Fuglene manglede nogen, der kunne skyde dem ned,
10. Fiskene manglede nogen, der kunne fiske dem op fra havet,
11. Hjortene manglede nogen, der koldblodigt kunne plukke dem ned og udstoppe dem,
12. Og vandmændene manglede nogen, der kunne proppe dem ned under hinandens t-shirt om sommeren ved stranden.
13. Hele verden ventede på Homo Spaniens.
14. Eller Sapiens.
15. Whatever.
16. I al den tid, der indtil nu var gået, var dyrearter døde og opståede, uden nogen havde bemærket det og lavet dokumentarudsendelser om det.
17. Solen havde skinnet, men ingen var blevet brune,
18. Træerne var faldet i skoven, og der havde ingen været til at fremsætte gåden om, hvorvidt det kunne høres eller ej,
19. Og hundene strejfede omkring og hed King og Fido, men der var aldrig nogen der kaldte på dem.
20. Der måtte nye boller på suppen.

9. Kapitel

The missing link

1. I lang tid misforstod en stor del af menneskeheden teorien om evolutionen. De troede, at den ville fortælle dem, at de var opstået fra aberne, og de kaldte således evolutionisterne for
2. Abefolket,
3. Røvaberne,
4. Og Efteraberne.

5. Sandheden er imidlertid, at mennesket ifølge evolutionsteorien slet ikke stammer fra aberne,
6. Men fra noget meget værre.
7. Der er opstillet mange teorier omkring dette Missing Link, men det kan aldrig blive andet end teorier, da et ægte eksemplar aldrig er blevet skaffet til veje.
8. Det har dog været tæt på,
9. I et enkelt tilfælde,
10. Med en mand fra Bornholm,
11. Som kom i folketinget,
12. Og som senere generationer forhåbentligt vil kunne studere nedsænket i sprit på Naturhistorisk Museum.
13. Det er svært at sige noget bestemt om The missing link, men regner vi tilbage, kan vi se at det sandsynligvis:
14. Brugte ingen eller billig deoderant,
15. Syntes benzinpriserne var for høje,
16. Aldrig tænkte på genbrug,
17. Havde været sin partner utro én eller flere gange,
18. Var på internettet mindre end tre timer om måneden.
19. Alt dette er kendetegn, der passer på mere end 50% af befolkningen og derfor sandsynligvis også på The missing link.
20. Basta.

10. Kapitel

De allerførste ting slutter

1. Så kom da mennesket til verden, en kedelig verden, hvor der skete lidt eller intet.
2. Tiden der gik mellem menneskets opståen og hjulets opfindelse,
3. Er således næsten tusinde gange større end tidsrummet mellem hjulets opfindelse og det første Oprah Winfrey-show.
4. Menneskene gik omkring med køller og slog skiftevis på hinanden og på vilde dyr og anede ikke, at der nogensinde kunne komme mere ud af livet.
5. Kommunikationen var endnu mangelfuld, og deres ordforråd indskrænkede sig til basale sætninger som:
6. "Mig spise kød nu", (upassende sted, jeg ved det, men lige en hilsen til DANISHMEAT...du styrer)
7. "Mig bestige dig kvinde nu",
8. "Du give kølle til mig",
9. Og: "Vi er røde, vi er hvide, vi står sammen side om side."
10. Og de var glade endda.
11. Da skete det pludselig, at menneskene blev flere. Priserne på gode centrale huler skød i vejret, og hulefolket lærte ordene for: "Gider du lige række mig smøret" og: "Har du set søndags-tillægget?"
12. Civilisationen blev med andre ord til.
13. I stedet for klaner kom der nu folkestammer, der lærte at dyrke jorden og slå hinanden ihjel på nye, udspekulerede måder.
14. Og menneskene indtog sejskikkert jorden, hensynsløse som ingen dyr, og begyndte ivrigt at bruge de nye ord:
15. "Ikke mit problem."

16. "Det er bare ærgerligt."
17. "Synd for dig."
18. "Fordi jeg siger det."
19. Og: "Snydt igen."
20. Det var alt sammen i tiden før fællesmarkedet

DE LIDT SENERE TINGS BOG 1: Ægypten

1. Kapitel

Ægypten opstår

1. Der var nu en tid, hvor folk ikke rigtigt vidste, hvad de skulle tage sig til.
2. Der var endnu mere end 3000 år til Jesus fødsel, og det var ligesom lidt lang tid at gå og vente, og et eller andet blev de jo nødt til at lave.
3. Så i den afrikanske ørken besluttede en håndfuld mennesker sig for at stable et rige på benene, og de fik fat i deres venner, og med lidt hjælp og god vilje lykkedes det faktisk.
4. Og de kaldte riget Ægypten,
5. Uden at ane hvorfor.
6. Der var endnu hverken fjernsyn eller spejder-stævner, så folkene i Ægypten tilbragte den meste af deres tid på at tilbede dyr i håbet om, at eftertiden ville huske dem som dyrevenner.
7. I stedet har eftertiden, desværre, blot husket dem som ekstremt overtroiske,
8. Hvilket er historiens skyld og ikke ægypternes.
9. De begyndte også ret hurtigt at mumificere hinanden, når nogen var døde, i håbet om, at eftertiden ville huske denne skik som en god måde at bevare mindet om den afdøde på.
10. Eftertiden har desværre blot husket denne skik som noget forfærdeligt griseri, hvad den måske også i virkeligheden er,
11. F.eks. blev hjernen på den døde suget ud gennem næsen,
12. Jeg gentager: Hjernen blev suget ud gennem næsen,
(De lidt senere tings bog 1, 1.11)
13. Og kald mig gammeldags, men det er der ingen der skal gøre ved mig, når jeg er død.
14. Så ved I det.
15. En tredje påfaldende ting ved ægypterne var deres kærlighed for store, fuldstændigt meningsløse bygninger,
16. Og de håbede i den henseende, at eftertiden ville huske dem som et flittigt og arbejdsomt folkefærd.
17. Desværre har eftertiden kun husket dem som temmeligt løjerlige,
18. Sådan at bygge pyramider over det hele for ingen verdens skyld,
19. En storebæltsbro eller en busterminal er en ærlig sag, men en pyramide ?
20. Det er bare for langt ude.

2. Kapitel *Pyramiderne*

1. Alle primitive folkeslag har en fremgangsmetode der hedder: hvis farmand gjorde det, skal jeg også gøre det,
2. Hvilket ofte har vist sig skæbnesvangert, når en stammefader f.eks. har besluttet sig for at se, om det kunne være sjovt at sætte ild på sig selv,
3. At håndføde en rasende mammut,
4. El. lign.
5. I Ægypten startede det med Kong Zoser, der sagde til sin arkitekt Imhotep:
6. "Jeg har en idé. Vi bygger en kæmpemæssig sten-kolos og lægger mit lig ind i den."
7. Imhotep spurgte: "Hvorfor ?"
8. Og Zoser sagde: "Fordi jeg siger det."
(De allerførste tings bog 10.18)
9. Og som sagt så gjort.
10. Snart greb pyramide-dillen om sig, og alle faraoner ville have deres egen,
11. Ligesom deres far havde haft,
12. Og hans far før ham,
13. Og hans far før ham,
14. Men så heller ikke mere.
15. Og til de mange tusinde slaver, der måtte forsyne pyramiderne med sten, og som ikke helt havde fattet hele pyramide-tingen, havde farao kun ét ufejlbarligt svar:
16. "Det er bare pech."
(De Allerførste Tings bog 10. 15-18)
17. Vi skal dog ikke glemme alle de gode ting ved pyramiderne.
18. Senere tider har brugt meget tid på at spekulere over deres væsen, og i en tid ellers ganske tom for mysterier, har der været mange spørgsmål, som har holdt hjernerne i gang.
19. Hvad skulle de bruges til ?
20. Kan vi ikke forsøge at flytte dem ?
21. Eller vende dem om ?
22. Mon de kan stables ovenpå hinanden ?
23. Og meget mere af samme skuffe.
24. Af teorier omkring pyramiderne og deres brug må nævnes:
25. Pejlemærker til rumskibe,
26. Stonehenge-folkene skulle ikke tro, de kunne noget,
27. Eller: De blev bygget pga. et væddemål indgået i en brandert.
28. Efter omkring tusinde år gik det skægge af pyramidebygningen, og det blev i stedet trend at lave grave,
29. Som - modsat pyramiderne - blev forsøgt skjult.
30. Måske var det heller ikke meningen, at man skulle kunne få øje på pyramiderne.
31. Det vil i så fald blot gøre dem endnu mere tåbelige.

3. Kapitel

Kilderne

1. Ægypternes skrift kaldes hieroglyffer og udgør en lang række tegn, som sættes sammen på mærkelige måder og er næsten umulige at forstå,
2. Hvad da også er meningen.
3. Heldigvis gik brugen af hieroglyffer af mode, før tekstbehandlingen kom til,
4. Hvilket beviser eksistensen af et forsyn.
5. Ægypterne gik gerne og skrev over det hele på klipper og sten,
6. Desværre skrev de mest vrøvl og pral,
7. A lá, "Farao Ramses fór mod Hititterne og gav dem lammer og mavepumper,
8. Og det gjorde nas,
9. Og Hititterne sagde: "Av, lad være, vi overgiver os."
10. Farao håbede, at han derved ville blive husket som en sejrrig og vis farao.
11. I stedet huskes han kun som en blærerøv.
12. Og det var jo ikke lige meningen.
13. Hvis vi skal have sikker viden om ægypterne må vi altså kontakte Biblen,
14. Som fortæller om profeten Moses, som nedkaldte en lang række plager over Ægypten, fordi farao ikke ville lade jøderne fare,
15. Tennisbolde forsvandt,
16. Cykellygter satte ud,
17. Hunde fes,
18. De tabte i fodbold til svenskerne,
19. Og meget mere,
20. (Jeg citerer efter hukommelsen).
21. Med sikkerhed ved vi også, at Hyksos-folket indtog landet og gjorde livet surt for dets beboere.
22. Hyksos er ægyptisk for haps-dog,
23. Som blev opfundet lige omkring på den tid
24. Af DSB,
25. Som dengang led af gigantiske problemer, fordi hjulet ikke var opfundet endnu.
26. Ventetiden for tog var sjældent under 3000 år,
27. Hvilket næsten er lige så slemt som i dag.
28. Uha.

4. Kapitel

Tut-ankh-aton og Tut-ankh-Amon

1. Tut-ankh-aton hed en farao.
2. Han skulle egentligt have heddet Søren,
3. Men præsten var fuld.
4. Tut-ankh-aton sagde, at han syntes alt det her med at tilbede katte og bænkebidere var lidt søgt,
5. Og at det ville være mere logisk at tilbede solen,
6. Fordi solen ikke har udflåd, ikke kradser og ikke stikker af hele tiden
7. Som katte f.eks. gør.
8. Og han skrev et smukt digt til solen og satte sig for at blive den mest retfærdige og fromme farao nogensinde,
9. Og så døde han.

10. Og ægypterne jublede.
 11. I stedet kom Tut-ankh-amon til, og han sagde:
 12. "Katte sparker røv,
 13. Solen er for tabere,
 14. Er I så glade igen?"
 15. Og det var de.
 16. Tut-ankh-amon blev senere kendt, da en engelsk arkæolog snublede over hans grav, som var uberørt af gravrøvere og stod fin og funklende med forgyldte møbler og kaffeautomat og det hele.
 17. Tut havde da været død i mere end 3000 år,
 18. Og han syntes nok, det var på tide med lidt frisk luft.
 19. Flere af arkæologerne, der havde været de første i graven, døde kort tid efter,
 20. Og hvis Tut havde kunnet tale, ville han sikkert have sagt:
 21. "Snydt igen."
- (De allerførste tings bog 10. 19)

5. Kapitel *Ægypternes religion*

1. Ægypterne havde kun ét kriterium for deres tro:
2. Hvis det trak vejret, tilbad de det.
3. Og det kunne vi lære noget af i vores tros-forladte nutid.
4. De troede desuden, at der efter døden ventede dem en verden nøjagtigt magen til deres egen,
5. Med hestebremser,
6. Og sidesting,
7. Og Lolland Falster Tidende (hermed en lille hilsen til FALSTER.DK),
8. Og her ville de så leve evigt sammen med Osiris og Anubis og gutterne.
9. Osiris var en konge, der blev hakket i ganske små stykker og altså genopstod som Gud i dødsriget,
10. I ét stykke,
11. Hvor han så sad og styrede.
12. Hans kone, Isis, som havde søgt ham, og limet stykkerne sammen,
13. Var også en berømt gud,
14. En slags samtidens Alexandra,
15. Så folk havde noget at gå op i.
16. I den ægyptiske pærevælling af guder kan ellers nævnes Anubis,
17. En hund,
18. Og Ptah,
19. Et æg,
20. Og mange mange flere.
21. Allesammen rare og flinke guder, for så vidt,
22. I alt fald lod de Ægypten blomstre i mere end to tusinde år,
23. Og så må de vel være OK,
24. Om de så end er hunde eller æg eller hvad ved jeg.
25. Krigsguden hed, som regel, Amon-Ra,
26. Og da ægypterne havde det med kun at huske deres sejre, og glemme alle deres nederlag,
27. Var de mægtigt glade for Amon-Ra,
28. Indtil de til sidst blev rendt over ende af deres fjender,

29. Og de kiggede på hinanden og mumlede,
30. "Ham Amon-Ra er måske alligevel en kende overvurderet."
31. Og sådan går det med den slags.
32. Basta.

6. Kapitel *Afsluttende om ægypterne*

1. Som vi har set, var ægypterne et tåbeligt folkefærd, og alt de lavede var så at sige nyttesløst.
2. I vore dage, ville nogen f.eks. være en lille smule skeptiske,
3. Hvis vores statsminister pludselig krævede et 140 meter højt gravmonument over sig, som krævede arbejde til befolkningens sidste blodsdråbe.
4. Ikke at han ikke ville ønske sig det,
5. Men nogen ville stoppe planerne i tide.
6. Vi er også alt for kloge til at tilbede vores dyr,
7. Som vi nu ved hører hjemme i stalde og i bure,
8. Og ikke så meget pjat.
9. Det er også omsider gået op for os, at mennesket sjældent står i en position, hvor kroppen er vendt til den ene side og benene til en anden, hvor øjet stirrer fremad, mens ansigtet er i profil,
10. Og vi må nu nøjes med at ynke de stakkels ægyptere, der måtte stå model til alle disse sære malerier.
11. Det må have gjort nas.
12. Hvad vi kan lære af ægypterne er deres krigsmod og deres nationale stolthed,
13. Og hvis vi kan lære at behandle svenskerne, som farao behandlede hitterne,
14. Og lynhurtigt glemme det, hvis vi taber krigen,
15. Hvad vi sandsynligvis gør,
16. Vil vi alle blive gladere mennesker.
17. Så meget om ægypterne, og ikke mere.

Her slutter bogen om Ægypterne

DE LIDT SENERE TINGS BOG 2: Grækenland

1. Kapitel *Grækenland opstår*

1. Da gassen var gået af den ægyptiske ballon, var der ligesom et tomrum, der skulle udfyldes, og det tænkte grækerne var en let sag for dem.
2. Uden at piske nogen egentlig stemning op, fik de skabt et klatrige rundt omkring Cypern og Kreta,
3. Hvorefter de så satte sig ned og ventede på, at nogen skulle opfinde charter-rejsen
4. Så de kunne blive styrende rige.
5. Og mens de ventede, bedrev de alle slags fine ting, de filosoferede og digtede,
6. Og mænd gjorde det frække med mænd til den lyse morgen.
7. Sådan var altså dagens orden,

8. Og alt andet ville have forekommet unaturligt.
9. Grækenland var dengang baseret på en masse små flækker,
10. kaldet polis,
11. Som alle sammen ville bestemme selv, men som alligevel kunne stå sammen skulder ved skulder, når det virkelig gjaldt,
12. Indtil de, af mangel på bedre, siden hen besluttede sig for at overfalde hinanden og således bane vejen for deres fjender.
13. Jeg har sagt det før, jeg siger det igen:
14. Det er sådan det går.
15. Basta.

2. Kapitel *Grækernes krige*

1. Det skete i de dage, at en kæmpe hord af persere østfra ville til Kreta på ferie,
2. Desværre opstod der en misforståelse mellem persere og grækere,
3. Og det kom til blodig kamp
4. Som så ofte i lignende situationer.
5. De to hære satte hinanden stævne på Marathon-sletten,
6. Omme bagved gymnastiksalen,
7. Og så gik det løs.
8. Perserne fik kort fortalt tæsk, og Darios, den persiske hærleder, tog hjem til Persien igen,
9. Tudende.
10. Det hele skete som sagt ved Marathon, og da slaget var vundet, løb en budbringer hjem til Athen, sagde: "Vi har sejret" og døde.
11. Siden da har "at løbe en marathon" betydet at løbe 42.5 kilometer og så dø.
12. Enkelte løber den stadigvæk uden at dø,
13. Hvilket er åbenlyst snyd.
14. Perserne havde dog ikke fået nok og vendte tilbage. Denne gang kom de med hele deres mægtige flåde,
15. Anført af Xerxes,
16. Som var slem,
17. Og ved øen Salamis tørnede han sammen med Themistokles og hans venner, og grækerne vandt igen,
18. Denne gang stort nok til, at perserne besluttede sig for ikke at prøve igen,
19. Og så bare tage på ferie et andet sted.
20. Næppe var grækerne kommet sig af glæde over sejren,
21. Før de som sagt gik løs på hinanden.
22. Sparta gik i flæsket på Athen,
23. Som gik i flæsket på Korinth,
24. Og resultatet blev en stor gang græsk salat.
25. Senere kom Alexander den Store og indtog let som ingenting det hele,
26. Efterfulgt af romerne,
27. Og grækerne havde masser af tid til at sidde og tænke over, hvad de havde gjort,
28. Og skrive lange historier om det, som fremtidens skolebørn senere hen skulle blive pisket til at læse.

3. Kapitel *Filosofferne*

1. Når de ikke sloges, og ikke gik i seng med deres venner, sad de græske mænd gerne og tænkte over, hvorfor det hele var, som det var, om det kunne laves om, og hvis ikke, så hvor meget det hele ville komme til at stå dem i, alt inklusive.
2. Den første hed Thales. Han var en meget vis mand, som påstod, at alt var vand.
3. Ikke meget, eller det meste, men alt.
4. Thales teori havde enkelte huller, f.eks. at alt åbenlyst ikke er vand,
5. Men enhver rose har jo sine torne.
6. Herefter fulgte den ene vise mand efter den anden. Nogle mente, at alt var luft. Andre at det var ild. Og andre igen, at det var alle disse ting blandet sammen.
7. De diskuterede, hvad der var mest af i en guldfisk: guld eller fisk,
8. Og om man spiser eller drikker en sodavandsis,
9. Og så gik tiden da med noget.
10. Sokrates var en vis mand, som strejfede omkring på gaderne og forvirrede folk til den store guldmedalje,
11. Ikke ulig De grønne cykelbude.
12. I dag ville han vel være blevet en ny Pjerrot eller måske endda Bubber, men hans samtid anså ham for meget klog,
13. F.eks. havde han skæg,
14. Og det har kun vise mænd,
15. Se bare på Niels Hausgaard.
16. Han blev kendt, fordi han havde en dæmon, han gik og snakkede med,
17. Lidt a la Alfons Åbergs usynlige ven,
18. Og han blev ikke indlagt.
19. Platon, hans elev, opfandt en perfekt stat, hvor alle skulle være fælles om kvinderne,
20. Og filosofferne have magten,
22. Så de i ro og mag kunne sidde og afgøre, hvad der var mest af i en skammel,
23. Skam eller mel.
24. Men det løb ligesom lidt ud i sandet og blev aldrig til noget.
25. Og sådan går det gerne den gode vilje her i verden.
26. Efter Platon kom Aristoteles,
27. Som udmærker sig ved at være så kedelig, at ingen nogensinde har fundet ud af, hvad han mente om noget som helst,
28. Og Epikur,
29. Og stoikerne,
30. Og de havde alle sammen en masse fine meninger, som alle sammen løb ud i sandet.
31. Fik jeg nævnt, at de alle sammen havde skæg ?
32. En sidste idé, der her skal luftes er forestillingen om hybris og nemesis,
33. Som ganske vist ikke stammer fra filosofferne,
34. Men alligevel er sund fornuft.
35. Den lyder som følger:
36. Hvis du tror dig lykkelig, bliver guderne sure og erklærer dig krig,
37. Og du har ikke en chance mod guderne
38. Som bruger bissetricks.
39. Kunsten er altså nok at være lykkelig,
40. Men at gå stille med dørene og ikke bralre alt for meget op om det,

41. Blot af og til at skjule munden i en klud og fnise.
42. Eller sådan noget.

4. Kapitel

Digtere

1. Når grækerne ikke sad og diskuterede, skrev de gerne digte, komedier og tragedier og deslige.
2. Desværre skrev de det hele på græsk, hvilket var et ubetænksomt træk.
3. Tragediedigterne skrev stykker om livets elendighed og menneskenes misere.
4. Der fandtes endnu ikke fontex.
5. Tragedie betyder kort fortalt, at det ender med, at hele banden dør,
6. Og det er det eneste gode, der er at sige om dem.
7. Én af tragedierne handler om kong Ødipus, som kommer til at slå sin far ihjel og gå i seng med sin mor,
8. Og det kan jo ske for den bedste,
9. Men Ødipus får et føl og stikker sine øjne ud af bar befippelse.
10. Tragediens hovedtema er, at det hele tiden var bestemt, at det skulle gå, som det gik.
11. Det tror da fanden, når man bærer rundt på sådan et navn.
12. Stykket er i øvrigt blottet for vold og sex,
13. Hvorfor vi da heller ikke har set det i biografen med Arnold Schwarzenegger som Ødipus,
14. Og sikkert aldrig kommer til det.
15. En berømt digter er Sappho, en kvinde, som gik i seng med sine veninder og fik glimrende poesi ud af dette.
16. Helt i tidens ånd.
17. En anden digter, Hesiod, skrev om hvorledes guderne fór rundt og bollede hinanden tykke.
18. I vore dage havde han uden tvivl skrevet for Se & Hør.
19. Aristofanes skrev komedier.
20. En af dem handler om nogle kvinder, som nægter at gå i seng med deres mænd, før der bliver fred i Hellas.
21. Det forklarer selvfølgelig en hel del.
22. En lille sidebemærkning skal det være, at der blandt grækerne også fandtes skulptører og kunstnere,
23. Som f.eks. Fidias,
24. Der vel nærmest var at betegne som sin tids Jørgen Clevin.
25. Mest berømt af alle grækere er imidlertid Homer, som skrev digte om krigen mod Trojanerne, og gjorde det godt.
26. Han var blind, men det stod ikke i vejen for hans geni,
27. Om end man må mistænke hans førerhund for at have haft en finger med i spillet,
28. De steder hvor det virkelig går hedt for sig.

6. Kapitel *Illiaden og Odysseen*

1. Illiaden handler om krigen, der blev ført for at få Helena ud af Troja, hvortil hun var blevet bortført af slemme folk,
2. Og det er altsammen en lang og indviklet historie,
3. Som ikke viser andet, end at det i sidste ende er en kvinde, der står bag al lykke såvel som ulykke,
4. Især det sidste,
5. Og at det er en udpræget dårlig idé at modtage kæmpemæssige gaver fra sine værste fjender.
6. Der bliver vistnok slået en hel del, især hen imod slutningen,
7. Kløvet en masse hoveder,
8. Spiddet en masse kroppe,
9. Sparket i en masse kugler,
10. Men jeg må ærligt indrømme, at jeg aldrig er nået længere end til første sætning:
11. Vreden, gudinde, besyng,
12. For jeg gider altså ikke læse om folk, der bare er sure og negative.
13. Så er Odysseen meget sjovere.
14. Odysseus flakker omkring og kan ikke finde hjem efter slaget,
15. En følelse de fleste af os kender efter en sjov nat i byen (en stor hilsen og et kram til EMLDA aka. gøjler-frans....takker for musik og mange sjove timer sammen).
16. Men hvor vi dog plejer at være hjemme inden et par dage,
17. Går der tyve år, før Odysseus når sin hjemstavn.
18. Til konen havde han sagt noget i retning af, at han bare lige skulle ned efter smøger.
19. Hjemme venter hun, temmelig ond i sulet,
20. Og Odysseus må forklæde sig og snige sig ind i sit eget hus af ren og skær angst for at få med kagerullen.
21. Imidlertid genkender hans hund ham og ødelægger det hele,
22. En hund, som da må være mindst 140 hundeår gammel.
23. Da jeg kom så langt, blev jeg dybt irriteret over denne indlysende fejl,
24. Og læste ikke resten,
25. Men jeg har fra anden hånd fået fortalt, at det hele ender godt,
26. Vistnok med at de hypper.

7. Kapitel *Grækernes religion*

1. Grækerne havde en række guder, som alle sammen havde deres egne gebeter,
2. Én stod for jagt,
3. Én for krig,
4. Og en for at spille krocket.
5. Til at starte med var grækerne ikke meget klogere end ægypterne og regnede med, at guderne boede på Olympen, hvor de så sad og fordrev tiden med at lege Gæt og grimasser og Fup eller fakta.
6. Men de blev visere.
7. Måske var det turisterne, der skræmte guderne væk,
8. I hvert fald begyndte grækerne at tvivle på, at de overhovedet var der,

9. Og til sidst var der ingen der troede på guderne længere,
10. Hvilket må have irriteret dem i udpræget grad.
11. Grækerne var således det første folk, der fandt på et ord for én, der ikke tror på eksistensen af guder,
12. ateist,
13. Ligesom de var det første folk til at åbne en McDonalds, hvor man kunne få en Big Mac med Ambrosius og Nektar,
14. Og sådan er grækerne et mærkeligt folkefærd.
15. Grækerne diskuterede endvidere sjælens udødelighed, og f.eks. Sokrates mente, at han helt sikkert ville leve evigt,
16. Fordi han var så vis, som han var,
17. Og hvem ved, måske går han netop nu rundt et sted og snakker med Elvis,
18. Eller Gunnar Nu.
19. Kun fantasien sætter grænsen.
20. Grækerne opfandt også betegnelsen for én, der tror, at Gud er i alt og overalt,
21. nemlig panteist,
22. Og snart vendte mange af dem sig mod denne tro.
23. De havde tydeligvis aldrig været i Vorbasse.

8. Kapitel *Grækernes politik*

1. Grækerne opfandt, som alle ved, demokratiet.
2. Dette betød at alle havde noget at sige, når beslutninger skulle træffes,
3. Undtagen kvinder,
4. Og slaver,
5. Og fattige,
6. Men det er en biting.
7. Det gik dog, som det altid går, hverken være eller bedre, end at der altid kommer tyranner til magten.
8. For når alle har siddet og diskuteret pro et contra,
9. Kommer der altid én ind i salonen og siger: "Fra nu af bestemmer jeg.
10. Synd for jer."
- (De allerførste tings bog, 10.17)
11. Grækenland havde tredive af dem på én gang, hvilket må være rekord
12. I et land af så vise mænd.
13. Nogen vil mene, at det var demokratiet, der bragte disse mænd med sig. Måske.
14. En anden ting, det i hvert fald bragte med sig, var sofisterne,
15. Mænd, som så at sige snakkede,
16. Mens røven gik.
17. I Grækenland opstod veltalenhedens kunst, fordi det først og fremmest gjaldt om at overbevise de andre om, at man havde ret,
18. Derfor ikklædte de deres ord guld og purpur,
19. Indtil de indså, at det faktisk bare gjaldt om at tale højt, og ikke smukt,
20. Og derfor hurtigt udviklede sig til en nation af folk, der råbte og skreg,
21. Indtil de videre indså, at den eneste ret var sværdets,
22. Og at det er lige meget, hvilke ord man kender,

23. Så længe man bare kan sige: "Fra nu af skal det hele være sådan og sådan,
24. Fordi jeg siger det."
(De allerførste tings bog, 10.18)
25. Sådan har det altid gået og vil det bestandigt gå,
26. I evighedernes evighed,
27. Basta.

9. Kapitel *Afsluttende om Grækenland*

1. Grækerne var det første folkefærd, der for alvor troede, de var noget.
2. De sang og digtede og filosoferede til den store guldmedalje,
3. Byggede en masse templer og ting,
4. Kaldte alle, der ikke var ligeså kloge som dem selv barbarer,
5. Og var i det hele taget ikke til at holde ud.
6. Siden blev de erobret af makedonerne,
7. Og af romerne,
8. Og af perserne,
9. Og af osmannerne
10. Og af mange andre,
11. Og de fik derved deres løn som fortjent.
12. Hvis de i stedet for at tale op ad vægge og ned ad stolper havde opfundet noget anvendeligt,
13. Som f.eks. vaffeljernet,
14. Eller trykkogeren,
15. Eller kummefryseren,
16. Ville vi have respekt for dem.
17. Men det gjorde de ikke,
18. Og sådan er det bare.
19. Basta.
20. Så meget om grækerne, og ikke mere.

Her slutter bogen om grækerne

DE LIDT SENERE TINGS BOG 3: Romerriget

1. Kapitel *Romerrigets opståen*

1. Romernes valgsprog var som bekendt:
2. "Her kommer jeg",
3. Og det gjorde de så, med fuldt drøn.
4. De var ikke sådan nogle kedelige fessor-typer som grækerne,
5. Og ikke sådan nogle løjerlige hoveder som ægypterne,
6. Men derimod et køligt overlegent folkefærd, der vidste, at vil man nå noget her i verden, er der kun en vej:

7. Frem,
8. Hvilket også forklarer deres andet valgsprog:
9. "Det skal gøre nas, før det kan gøre godt."
10. Det eneste lidt dumme ved romerne var, at de stjal med arme og ben fra alle de kom i nærheden af,
11. Og de kom i nærheden af de fleste.
12. Man kan således sige, at de fik både deres guder,
13. Deres love,
14. Deres skikke, feste og højtider,
15. Og deres litteratur bragt ud,
16. Og ikke mindst fra Grækenland, der var tidens store take-away sted.
17. Til romernes forsvar kan man sige, at de ikke havde tid til selv at opfinde alle disse ting,
18. Da de jo havde travlt med at erobre verden,
19. Og det er vel en ærlig sag.
20. Selv sagnet om byens opståen blev således importeret udefra,
21. Det handler nemlig om Ænæas, der efter slaget om Troja ledte efter et sted at bo,
22. Og efter at have hyppet lidt rundt med Dido i Afrika,
23. Slog sig ned i højlandet omkring Rom og ventede på, der skulle ske noget,
24. F.eks. at Roma skulle vinde UEFA-cuppen,
25. Hvilket ikke skete,
26. Da byen endnu ikke eksisterede,
27. Og UEFA-cuppen heller ikke.
28. Herefter kom de to friske knægte Romulus og Remus og grundlagde byen,
29. Efter at have fået en god, men fast, opdragelse af en ulvinde.
30. Det var før pædagogerne kom med deres fodformede sko
31. Og troede, de vidste det hele.
32. Herefter gik det bare derudaf
33. Med to hundrede kilometer i timen.

2. Kapitel

Romerriget underlægger sig verden

1. Fra Grækenland havde romerne også importeret skikken med at kalde alle andre folkeslag for barbarer,
2. Måske fordi dette gjorde det lettere at kløve dem i to,
3. Og hælde kogende bly ned i deres spiserør,
4. Og alt det andet, romerne gik og underholdt sig med at gøre med deres fjender.
5. Efter at have underlagt sig Italien, besluttede romerne sig for, at de ligeså godt kunne gå videre,
6. Og underlægge sig resten af verden.
7. Har man sagt A må man også sige B.
8. Romerne ville muligvis være blevet en kende ærgerlige, havde de vidst, at verden var meget større, end de vidste af.
9. Således kendte de hverken til:
10. Kina,
11. Amerika
12. Eller Bornholm,
13. Og deres klodsede verdenskort er ikke til andet end nar.

14. Danmark troede de lå i Thule,
15. Og selv hvis man indrømmer dem en hvis fejlmargen,
16. Må man sige, at dette er skudt helt og aldeles ved siden af.
17. Selvom romerne underlagde sig mangt og meget, nåede de således aldrig til Danmark -
18. Måske fordi Djurs Sommerland endnu ikke eksisterede,
19. Og busserne ikke standsede før grænsen ved Otto Duborg,
20. Da Otto Duborg heller ikke fandtes.
21. Tro det hvem som kan.
22. Derimod erobrede de alle landene omkring Middelhavet,
23. Hvilket må siges at være umanerligt dårligt gået af landene omkring Middelhavet,
24. Der troede, de klart skulle gå af som sejrherre, da Rom erklærede dem krig under slagordet,
25. "Rom mod lortet."
26. Det eneste, Rom ikke fik erobret, var en lille by i Gallien, hvor indbyggerne simpelthen var for seje for den romerske hær.
27. Det er ganske vist.

3. Kapitel

De puniske krige og videre

1. Udover denne galliske by, var de eneste der egentligt formåede at gøre modstand mod romerne Karthagerne,
2. Som enhver Prins-Valiant fan vil kende ud og ind,
3. Og som ingen andre ellers vil have hørt om, da historien som bekendt skrives af sejrherrene.
4. Karthagerne satte sig i flere omgange op mod romerne, i de puniske krige,
5. Hver eneste gang fik de høvl,
6. Indtil deres by lignede noget, man putter ovenpå en pizza.
7. I den forbindelse må man huske på Scipios valgsprog,
8. "I øvrigt mener jeg, Karthago bør udslettes,
9. Fordi jeg siger det."
(De allerførste tings bog 10.18)
10. Hannibal kom på et tidspunkt brasende mod Rom med alle sine elefanter,
11. Og siden har alle elefanter fået navnet Hannibal,
12. Ligesom Ninus var navnet på en antik hærfører, der havde en kæmpehær af kaniner.
13. Basta.
14. Romerne havde ikke engang opfundet denne herskertrang selv, men havde fået den fra Alexander,
15. Den makedonske kongesøn, som tre gange havde skiftet navn,
16. Fra Alexander den Bette,
17. Til Alexander den Mellemstore
18. Til Alexander den Store.
19. Han døde desværre, inden han fik gjort sig fortjent til navnet Alexander den Rittig Sture,
20. Og sådan går det altid.
21. Rom sad nu på verdensherredømmet, men det var ligesom ikke nok,
22. Magten skulle ikke blot koncentreres på ét land,
23. Men på én mand,
24. Derfor arrangeredes der hurtigt en rask lille borgerkrig,
25. og Cæsar fik dolken af Brutus og døde under de senere så huskede ord,

26. "Av for skam, dit svin."
27. Octavian gik i kamp mod sin broder Antonius,
28. Fordi han lå og hyppede med Cleopatra.
29. Antonius fik en grusom død, og ytrede i sin dødsstund de senere så huskede sidste ord:
30. "Ingen skal sige, jeg ikke fik hyppet."
32. Derfra var der ikke så meget pjat med konsulere og præfektorer og histop og kom her ned,
33. Men Augustus kørte med klatten,
34. Og de andre kunne da bare tage og pikkel af.

4. Kapitel *Kejserne*

1. Hver gang romerne havde haft en kejser, der blev høstet af en ny wanna-be kejser,
2. Sagde de til hinanden: "Den ny kejser kan da ikke være værre end den sidste."
3. Men det var han,
4. Hver gang.
5. Nero, f.eks., var en fin kejser, der kun havde den ene brist,
6. At han ikke kunne udstå at se levende mennesker omkring sig,
7. Og derfor begyndte at slå dem ihjel
8. Én efter én.
9. Da alle hans nærmeste var skaffet af vejen, begyndte han at sende post rundt til folk,
10. Hvori han foreslog dem, at de skulle slå sig selv ihjel,
11. Og det i en vis fart.
12. Kærlig hilsen Nero.
13. Det bør vi huske, næste gang vi jamrer over at få et nyt kuponmarked smidt ind ad brevkassen.
14. Få år før Nero blev kejser, havde Caligula været ved magten,
15. Hvilket heller ikke var en udelt positiv affære.
16. Siden hen har det kun været ganske få forældre, der har døbt deres drengebørn med dette navn,
17. Ligesom navnet Adolf unægteligt er gået lidt af mode,
18. Og der ikke er en Djengis Khan Hansen i ret mange børnehaveklasser.
19. Caligula var ligeledes overbevist om, at alle forsøgte at skaffe ham af vejen,
20. Og det havde han i grunden ret i.
21. Derfor forsøgte han at skaffe alle dem af vejen først,
22. Og det gik godt i et stykke tid,
23. Indtil det gik galt.
24. Caligula fordrev tiden mellem masseslagtingerne med storslåede orgier,
25. Hvor han hyppede med folk,
26. Som han senere slog ihjel.
27. Men han var god til at ride og havde store sejre i cirkus.
28. Desværre er det ikke just dette, han huskes for,
29. Ligesom Hitler ikke først og fremmest huskes som en dyreven.
30. Eller hvad.

5. Kapitel *Romersk kultur*

1. Romerne havde som sagt ingen kultur,
2. Men de havde alle mulige andres,
3. Og måtte så være tilfredse med det.
4. Deres selvstændige indslag var først og fremmest en hidtil uhørt luksus.
5. Romerne var nemlig et folk af luksusdyr,
6. Bortset fra deres filosoffer, som skrev talrige værker om vigtigheden af at leve nøjsomt,
7. Mens de frådsede som svin.
8. Deres digtere var også nogle floskel-tærskere,
9. Som ikke kunne sige: Solen,
10. Men absolut skulle sige: Phoebus,
11. Og ikke kunne sige: Få en pind i øret,
12. Men skulle sige: Bacchus,
13. Og denne uskik fortsatte langt op gennem tiderne til stor irritation for alt og alle.
14. Latin er på den sæt og vis et mærkeligt sprog, fordi ganske enkelte ord kan sige ganske meget:
15. Tentatis
16. Betyder således: "Undskyld kan jeg komme foran i køen, jeg har travlt",
17. Og jeg kunne blive ved.
18. Men i stedet for at bruge dette til at få en hel masse mening ud af ganske få ord,
19. Besluttede romerne sig i stedet for at bruge mængder af ord på så at sige ingenting.
20. Således kan alle filosofen Senecas værker forkortes til:
21. Tag nu og slap lidt af og tænk dig om, før du handler,
22. Mens digteren Horats kan forkortes:
23. Lev livet mens du har det.
24. Og det er simpelthen for tyndt.
25. Så det.

6. Kapitel *Romerne og de kristne*

1. Ét af de steder, romerne havde slået sig ned var Palæstina,
2. Hvor jøderne fejlagtigt gik rundt og troede, at det var dem, der boede.
3. Her gik nu i Kejser Tiberius dage en tømmersøn omkring og foreslog, om vi ikke til en forandring alle sammen skulle tage og behandle hinanden lidt bedre,
4. Hvilket lynhurtigt kostede ham livet,
5. For sådan går det altid.
6. Efter hans død samlede hans disciple sig og grundlagde kristendommen,
7. Men i starten gik det sløvt med at udbrede den, for hver gang nogen åbnede munden for at fortælle om den,
8. Blev vedkommende slugt af en løve.
9. Romerne havde nemlig fundet ud af, at de kristne var glimrende underholdning,
10. Når de blev splittet ad og spist af vilddyr, vel at mærke.
11. Romerne var hele tiden ret tolerante overfor andre religioner,
12. Men de kristne var undtagelsen for reglen,
13. Fordi de var nye på banen og ikke skulle tro, de var noget.

14. Det var vel at mærke før der fandtes noget, der hed Jehovas vidner,
15. Som virkeligt ville have pisset romerne af.
16. De kristne blev altså forfulgt og brændt og spist, og alle deres klager var nyttesløse,
17. Indtil de kom til magten under Konstantin den Store,
18. Og omsider selv fik chancen for at forfølge og brænde, hvad de da også klarede til den store guldmedalje.
19. Og der blev skrevet lange afhandlinger om, at man sagtens kan elske sin næste, samtidigt med at man lader fire heste rive ham i stykker,
20. Og det lader til, at det er sådan, det bare går,
21. Og det er der ikke meget andet at sige til end Basta.
22. De kristne opfandt begrebet "Kætter",
23. Som er én som det ikke gør så meget, hvis man ikke holder af,
24. Fordi han tolker enkelte bibelsteder anderledes end én selv.
25. Altså én, som skal på bålet,
26. Så han kan brændes ren for Herrens Åsyn,
27. Og dette kan lære os, at vi aldrig skal være anderledes,
28. For de anderledes skal trynes,
29. Og brændes.
30. Det kaldes Gruppepres.
31. På basis af tømmersønnens lære om den gode og kærlige Gud,
32. Besluttede en række mennesker sig på den tid for at gå ud i ørkenen og leve af græshopper og piske sig selv og længes efter at dø.
33. Det forekom dem som den naturlige ting at gøre.
34. Senere forsamledes disse blandt mennesker de smukkeste og bedste eksemplarer,
35. Også kaldet Helgener,
36. Sig i klostre, hvor de sammen sad og spiste græshopper og piskede sig selv og længtes efter at dø,
37. Til langt ud på natten.
38. Som belønning fik de fornavnet Sankt,
39. Hvilket er latin for Flemming.
40. Deres lære gik hurtigt i arv til generationerne;
41. At du er tættest på Gud,
42. Når det gør allermest nas.

7. Kapitel *Roms fald*

1. Det havde længe knirket i fugerne i riget,
2. Fordi enkelte levede i vild luksus,
3. Mens andre trællede i årevis og kun fik pest som belønning.
4. Hver gang en kejser besteg tronen,
5. Fik han pludselig en skarp gentand i ryggen,
6. Og enkelte af dem nåede ikke engang at sige "Øv osse", før de måtte forlade tronen til fordel for deres efterfølger.
7. Samtidigt fik en masse forbryderiske horder den idé, at de kunne være sjovt at se, om de kunne smide besættelsesmagten ud af deres land,
8. Og de håbede derved at kunne blive husket som frihedskæmpere,

9. Men blev kun husket som Vandaler.
10. Stakkel kræ.
11. Der blev myrdet og brændt og hæret en del de år,
12. Især af den bekendte hunnerkonge Atilla,
13. Som var en flink fyr,
14. Der desværre havde det med at gå bersærk på de værst tænkelige tidspunkter.
15. Hvad alle disse horder ville i Italien, er ikke godt at vide,
16. Da der hverken fandtes pasta,
17. Lasagne,
18. Eller fine hoteller, de kunne bo på.
19. Men de fik det, som de ville have det, og til sidst var der af det storslåede Rom ikke andet tilbage end et lille legehus,
20. Der stadigvæk blev betalt rater af på,
21. Og det er i grunden sørgeligt.
22. Romerne havde hele tiden haft et Fætter Højben-kompleks,
23. Som gjorde, at de troede, at alt ville lykkes for dem til enhver tid på ethvert sted,
24. Indtil det altså gik galt, og de i stedet måtte trække rundt med et Fedtmule-kompleks,
25. Hvilket er meget værre.
26. Den østlige del af riget overlevede endnu i næsten tusinde år under navnet Byzans,
27. Så de gode romerske skikke med magtbegær og uhørt luksus forsvandt altså ikke helt fra jordens overflade,
28. Under de glade dage, der senere er blevet kendt som den Mørke Middelalder.

8. Kapitel

Kort om Pompeji

1. Jeg glemte vist helt at fortælle om Pompeji og Herculenum,
2. To byer, der lå lige lidt lovligt tæt op ad vulkanen Vesuv,
3. Og måtte bøde for det.
4. Man bygger jo heller ikke hus lige ved siden af Proms Kemiske Fabrikker,
5. Eller hvad ?

9. Kapitel

Afsluttende om Rom

1. Om romerne kan siges godt og skidt,
2. Men mest skidt.
3. Man kan alligevel ikke lade være med at være imponeret af deres herskertrang,
4. Især fordi den jo ikke kommer til at gå ud over én selv,
5. Pyha.
6. I Rom ansås Sodoma og Gomorrha for at være uhørt fromme byer,
7. Og havde djævlens selv vist sig i de romerske gader, var han sikkert blevet udnævnt til vestalinde,
8. For sit forbilledlige levnet.
9. Romerne åd og hyppede med andre ord som ingen siden har ædt og hyppet,
10. Og det kan man så mene om, hvad man vil.
11. Man kan jo ikke andet end være en kende misundelig.

12. Når de ikke åd og hyppede, gik de til sportslege, hvor folk blev hugget i ganske små stykker,
13. Hvad de kaldte: Pax Romana, den romerske fred.
14. Romerne var altså uhørt dobbeltmoraliske,
15. Og amerikanerne har i den henseende lært en hel del af dem.
16. Også de synes det er helt OK at se på mennesker, der får en voldelig død,
17. Så længe de bare ikke bander over det.
18. Skal vi give romerne en samlet karakter må det blive syv,
19. Herskertrangen og "ikke-så-meget-pjat"-attituden trækker op,
20. Mens alt det øvrige trækker ned.
21. Syv er givet.
22. Basta.

Her slutter bogen om romerne

MELLEMTIDENS TING: Middelalderen

1. Kapitel

Hvorfor det overhovedet var nødvendigt med en middelalder

1. Så kom den endelig, den mørke middelalder,
2. Hvor det eneste lys, der kom, var fra bålene, hvor kætterne brændte,
3. Hvilket var så lidt, at det hverken gjorde fra eller til.
4. Hvis der i hele dette tidsrum på næsten tusinde år blev holdt fest,
5. Kunne man være sikker på, at paven ville komme og banke på døren,
6. Og true med at ringe til politiet,
7. For ingen skulle sådan gå og tro, de kunne have det sjovt,
8. Det måtte de vente med til renæssancen.
9. Vi har af romerne lært, at det skal gøre nas, før det gør godt,
(De lidt senere tings bog 3. 1.9)
10. Hvorfor vi altså må lære at se lyst på den mørke middelalder,
11. Som fik de følgende århundreder til at virke så meget desto lysere,
12. Hvilket er grunden til, at der overhovedet var en mørk middelalder,
13. Så vidt vides.

2. Kapitel

Hvad der skete i middelalderen

1. Først og fremmest blev der bygget en masse klostre og udkæmpet en masse krige,
2. De fleste af dem i tømrersønnen fra Nazareths navn,
3. Selvom ingen havde spurgt ham først.
4. Flere af krigene blev ført mod muslimerne, der havde bosat sig i Det hellige land.
5. De kristne kunne selvfølgelig ikke acceptere muselmænd i deres hellige stad,
6. Hvorfor de da også besluttede sig for at tage ned og snakke lidt med dem om det og finde en fornuftig løsning.
7. I tilfælde af at noget skulle ske på vejen, tog de en masse våben med,

8. Og i stedet for at stemme dørklokker,
9. Der jo endnu ikke var opfundet,
10. Gav de sig så til at udbrede evangeliet om fred og kærlighed
11. I en masseslagtning af hidtil usete dimensioner.
12. Og paven sagde O.K. for det hele,
13. Ham kan man nemlig stole på.
14. Specielt paradoksalt var det fjerde korstog, hvor de kristne riddere,
15. Af mangel på bedre,
16. Totalsmadrede Byzans hovedstad Konstantinopel
17. Værre end nogen fodboldbøller kunne have gjort.
18. Først bagefter fik de at vide, at Konstantinopel vistnok var en kristen by,
19. Av for den,
20. Men da var det for sent at gøre det om, og deres eneste svar var,
21. At "hvor der handles, der spildes",
22. Og det blev så middelalderens slagråb.
23. Korstogsridderne håbede, at de ville blive husket som rare og fromme soldater,
24. I stedet er de blevet husket som nogle forpulede hooligans,
25. Som skulle få sig et job og en mening med livet,
26. I stedet for at gå omkring og ødelægge andres.
27. Jeg giver ikke fem flade ører for dem,
28. Basta.

3. Kapitel

Den fromme middelalder

1. Middelalderens ideal om fromhed var altså:
2. At brænde kættere, trolde og hekse,
3. At føre krig mod hedningerne,
4. At bure sig inde i klostre og piske sig selv og græde over sine synder,
5. Og bygge gigantiske kirker og katedraler, mens de fattige måtte gå fra by til by blot for at finde en ledig rendesten at lægge sig i.
6. Et andet karakteristisk træk ved den gudsfrygtige middelalder var afladshandlen,
7. Hvor man for en ganske lille pris kunne købe sig sit helt eget hjørne af himlen,
8. Med fin udsigt til helvede,
9. Og derved undgå skærsilden, som ikke er en sild,
10. Men en forfærdelig ild, hvori sjælene brændtes rene for synd.
11. Som vi har set, havde middelalderen en underlig forkærlighed for bål og menneskebrændinger,
12. Som de færreste af os vel deler i dag.
13. Denne udstykning af parkeringspladser i himlen indbragte en net lille sum,
14. Som paverne brugte til at bygge endnu flere kirker af næsten ufattelig størrelse,
15. For Gud kan jo nu engang ikke være inde i sådan nogle små latterlige bygninger,
16. Med mindre han sidder på hug,
17. Og det kan man ikke byde Gud.
18. Basta.
19. Missionærer blev i de dage sendt nordpå og østpå for at udbrede evangeliet,
20. Om den kærlige og gode Gud,
21. Som man hellere måtte piske sig halvt ihjel for at blive gode venner med.

22. Vikingerne nordpå fandt ud af, at de kristne missionærer udgjorde en glimrende underholdning,
23. Når de vel at mærke hang og dinglede fra toppen af træerne,
24. Hvilket så sjovt ud.
25. Med tiden måtte Thor og Odin dog vige pladsen for Hvidekrist,
26. Og der blev bygget kirker, hvor præsterne prædikede,
27. Og ingen fattede et muk af om hvad,
28. Og så var alle glade.
29. Middelalderen var, skal det dog siges, fyldt med mirakler,
30. Blinde hørte,
31. Og døve så,
32. Og healende kilder piblede frem overalt, så det til sidst var næsten umuligt at gå tørskoet omkring.
33. Alt sammen skyldtes det helgener,
34. Eller specielle relikvier,
35. F.eks. splinter af det hellige kors,
36. Tænder fra Guds moder,
37. Eller Den Hellige Hieronymus' blindtarm,
38. Der solgtes som metervarer af snilde købmænd.
39. Når vi lægger alt dette sammen,
40. Og tilføjer mængder af korrupte, hyppende, frådsende paver,
41. Må vi konkludere, at middelalderen generelt set må anses for at have været en ganske from tid.

4. Kapitel *Saga-tiden*

1. Bolle hed en mand, søn af Gudvar, fætter til Ormtunge.
2. Han yppede kiv med Ejnar, Olle fra Gissefjords søn,
3. Og gav ham bane.
4. Da det blev bragt for tinget, blev parterne enige om en bod på 18 sække hvede, og alle fandt dette retfærdigt og godt.
5. Men en dag Ivar, Olle fra Gissefjors sparringspartner, så Bolle,
6. Fór han mod ham, svingede sin økse og gav ham bane.
7. Da det blev bragt for tinget, blev parterne enige om en bod på 120 sølvmønter og to trælle.
8. Næste vinter var Eigil Fjølunge, Ormtunges kiropaktor ude at så sæd,
9. Da han så Ivar ridde tilfældigt forbi,
10. Og han fór mod ham, og gav ham bane.
11. På tinget blev man enige om en bod på seksten pruh-hest.
12. Imidlertid fik Hjørll fra Gydefjord, Bolles kroket-lærer, en vinterdag øje på Eigil Fjølunge og hans mænd,
13. Og ene mand red han mod dem og gav dem alle bane,
14. Og Eigil døde med ordene:
15. "Det gjorde ikke spor nas."
16. På tinget blev man det følgende forår enige om en bod på 165 rosiner og et pindsvin,
17. Og parterne gik hver til sit.
18. Nu fór Erik Hvams, Eigils tredje bedste ven, ved forårstide sydpå til Norge for at handle med skind,
19. Og der mødte han Hjørll,

20. Og gav ham bane,
21. Sådan uden videre.
22. Dette kom Pølle, Hjørls faders træl for øre, og han sladrede,
23. Og næste dag red Hjørn ud med sine mænd,
24. Fandt Erik Hvams, der netop var vendt tilbage fra Norge,
25. Og gav ham bane.
26. Og så tog de på landnam.

4. Kapitel *Vikingerne*

1. Efter en ørkenvandring gennem alverdens tåbelige folkeslag kommer vi nu til vikingerne,
2. Som var mænd af den rette støbning,
3. Hele banden.
4. I stedet for at sidde og diskutere, om tænken og væren nu var det samme og alt sådan noget pjat,
5. Drak de mjød,
6. Plyndrede og voldtog,
7. Og byggede jættestuer.
8. Jættestuerne giver måske ikke det helt store sus sammenlignet med pyramiderne,
9. Men det viser blot, at vikingerne var mænd med begge ben på jorden,
10. Og ofte også resten af kroppen,
11. Når de havde drukket for meget,
12. Hvad de næsten altid havde.
13. Vikingerne var til stadighed en plage for deres omgivelser,
14. Fordi de havde det med at drage på togter,
15. Og opføre sig ubehøvlet, hvorend de kom hen.
16. De vendte som regel hjem et års tid efter, de var draget ud,
17. Med underbukserne på omvendt,
18. Og uden nogen erindring om, hvor de havde været henne,
19. Hvilket flere af os vel kan tale med om.
20. Vikingetiden anses normalt for at være startet omkring år 760,
21. Da vikingerne overfaldt nogle irske munke,
22. Som ikke gjorde meget modstand,
23. Da de allerede havde pisket sig selv halvvejs ihjel.
24. Den anses som regel for sluttet henved år 1968,
25. Da RUC blev bygget og en ny, intellektuel periode startede i nordisk åndsliv.
26. Vikingernes sagn var meget sjovere end grækernes,
27. Og især deres dødsrige,
28. Ved navn Valhal, var et skægt sted at være.
29. Vi må tænke os, at der ventede Sokrates en ubehagelig overraskelse, hvis det var her, han kom hen efter sin død.
30. Han ville ikke leve den første dag til ende,
31. Det pjok.
32. De danske vikingekonger havde navne som Gorm den Gamle, Knud den Store og Svend Tveskæg,
33. Slægter der alle er døde ud,
34. (Jeg har checket telefonbogen).

35. Dengang lød janteloven:
36. Du skal ikke tro, du er noget,
37. Men bare plyndre og hæрге som om morgendagen ikke findes.
38. Og ud fra det arkæologiske materiale kan vi konkludere,
39. At FN ikke turde sende observatører til vores lille land,
40. Hvor de stensikkert alle sammen ville havde fået deres bane,
41. Af hr. Tveskæg,
42. Og andre folk med hammer-seje navne.

5. Kapitel *Pesten*

1. Ingen middelalder uden en verdens-udslettende epedimi,
2. Og en sådan var pesten,
3. Simpelthen.
4. Symptomerne på pest er kløe,
5. Bylder,
6. Vejrtrækningsproblemer,
7. Kraftig ophosten af sort galde
8. Og til sidst uundgåelig død,
9. Ikke ulig hvad mange mennesker oplever ved at se Robinson-ekspeditionen.
10. Pesten spredte sig hurtigt,
11. Som pesten,
12. Over hele Europa, godt hjulpet på vej af rotterne, som har bragt os den ene plage efter den anden,
13. F.eks. siges det, at det var dem, der tog Aldi med sig fra Tyskland ud i hele verden,
14. Og dette vil vi sent tilgive dem,
15. De bæster.
16. Hele egne af Europa blev nu lagt fuldstændigt øde,
17. Især pga. en meget populær og udbredt lægeregel der sagde, at det smittende ved pesten var lugten,
18. Og at man altså bare skulle begrave sin næse i en masse grønsager,
19. Hvis man skulle gå sygdommen ram forbi.
20. Dette svarer vel ca. til at sige, at hullet i ozonlaget forsvinder, hvis blot vi lukker ørene, hver gang nogen fortæller os om det,
21. Og det faktum, at lige præcis dette lader til at være menneskehedens kur mod miljøproblemer af enhver slags,
22. Viser, at vi måske ikke er så skide meget klogere end middelalderens folk,
23. Når alt kommer til alt,
24. Og det gør det jo før eller siden
25. Uvægerligt.
26. De fleste munke og fromme folk mente, at pesten var en straf,
27. Fra den gode og kærlige Gud,
28. Fordi menneskeheden ikke havde pisket sig selv nok,
29. Og at det hele derfor var løn som fortjent.
30. Menneskene begyndte altså nu at piske sig selv endnu mere,
31. Og betale endnu mere i aflad,

32. Men bedst som de troede, de havde deres på det tørre,
33. Blussede pesten op igen og lagde den sidste halvdel af verden øde.
34. Dette blev tolket som Guds måde at sige:
35. "Godt nok, drenge og piger, men I kan gøre det meget bedre"
36. På.

6. Kapitel *Renæssancen aflyses*

1. I lang tid var renæssancen blevet udskudt igen og igen,
2. Ved så at sige at smide alle folk, der kunne læse på bålet,
3. Og det havde virket.
4. Galilei, f.eks., kom med et par uheldige ytringer om, hvorvidt det var Solen eller Jorden, der var midtpunktet i universet,
5. Han hældte til det sidste,
6. Og en flok vrede munke måtte samle en stor bunke tørt kvas og vifte med en tændt lighter under næsen på ham,
7. Før han omsider indså, at det nok var forkert,
8. Og at det alligevel var Jorden, der var midtpunkt.
9. Giordano Bruno kom i vennelag til at ytre noget i retning af, at universet måske er uden ende,
10. Og næste morgen ventede der ham en ubehagelig overraskelse,
11. Nemlig en bunke kvas.
12. Universet er jo ikke endeløst, men Gud omgiver det.
13. Det siges at han, da flammerne slikkede hans krop, råbte: "Men hvad er der så bagved Gud ?",
14. Men munkene stoppede fingrene i ørerne og sang,
15. Til Bruno ikke mere sagde noget.
16. Næstefter slagordet: "Hvor der handles, der spildes der,"
(Mellemtidens ting, 2.21),
17. Var denne måde at undgå kritik på middelalderens helt store opfindelse.
18. Her skal vi sige til kirkens fortjeneste, at paven for nylig officielt sagde undskyld til Bruno og Galilei,
19. Hvilket omtrent svarer til, at Dronning Margrethe sagde undskyld til de irske munke, som vikingerne plyndrede,
20. Omkring år 760.
21. Det gode ved at sige undskyld til folk, der for længst er døde er dog,
22. At de simpelthen er nødt til at tage imod den.
23. Undskyldningen, altså.

7. Kapitel *Renæssancen kommer*

1. Renæssancen kunne dog ikke holdes borte for evigt,
2. Og i det trettende århundrede begyndte lærde menesker at gennemsøge klostrenes gamle bogsamlinger,
3. Som ganske vist var gennemvædede af alt det blod, der i løbet af tiden var blevet pisket ud over dem,
4. Af munke, der længtes efter at dø.
5. Her genopdagedes de gamle grækere,
6. Og snart sad de vise folk igen og diskuterede, hvad der er mest af i en slikkepind,
7. Slik eller pind,
8. Og alt det der, som vi troede for længst var gået i glemmebogen.
9. Samtidigt trådte en ny generation kunstnere frem, og de gav sig til at hugge statuer af kvinder,
10. Hvor man kunne se det hele,
11. Og mænd,
12. Hvor man kunne se dilleren,
13. Og alt dette var nyt og uhørt.
14. Malerne fandt ud af, at der faktisk ikke kun findes to dimensioner,
15. Men tre,
16. Selvom munkene gjorde deres bedste for at fortælle dem, at denne tredje dimension var syndig,
17. Hvilket vistnok står i biblen,
18. I midten et sted.
19. I renæssancen blev videnskaben født, hvilket vil sige, at folk fandt ud af det smarte i ikke blot at opsætte hypoteser,
20. Men rent faktisk også at afprøve, hvorvidt de holdt i virkeligheden eller ej,
21. Noget som den gode Thales vist ganske havde forsømt,
22. Da han gik omkring og bralrede op om, at alt er vand.
23. Universiteter skød nu op over det hele,
24. Og man lærte at trykke bøger,
25. Som gennem hele middelalderen kun havde eksisteret i to varianter;
26. Dem som handlede om det gode i at piske sig selv,
27. Og dem, der handlede om at hyppe.
28. I mange hundrede år stak munkene blot deres fingre i ørene og sang, når nogen talte til dem om renæssancen,
29. Men det hjalp ikke,
30. Den gik ikke væk.
31. Og så kom reformationen.

8. Kapitel *Reformationen*

1. I lang tid havde de europæiske lande været temmeligt mugne over at skulle styres fra Rom,
2. Hvor paven lå og frådsede og skrev skøder på himmeriget ud,
3. Og fes.
4. Især de tyske fyrster var godt trætte af denne pave,
5. Som fik millioner af tyske D-mark,

6. Fra tyskere, der gerne ville i himlen,
7. Og gnaske pølser deroppe i evighedernes evighed.
8. Samtidigt trådte en ung munk, Martin Luther frem, og han havde som noget helt enestående i tiden rent faktisk læst biblen,
9. Og ikke fundet noget om helgener,
10. Eller skærsild,
11. Eller den hellige Guds moder,
12. Og alt det der pis,
13. Og han satte 95 teser op på en eller anden dør et eller andet sted,
14. Som alle var mere eller mindre omskrivninger af samme sætning:
15. "Nu må det fandme være nok."
16. Han spurgte paven:
17. "Hvis du kan åbne himmerigs porte for folk, der køber aflad, hvorfor så ikke bare gøre det for os alle sammen?"
18. Hvortil paven svarede,
19. "Hvor der handles, der spildes",
(Mellemtidens tings bog 2.21)
20. På bedste kølige middelaldervis.
21. Luther gik videre og kaldte sågar paven for Antikrist,
22. Og fuckhoved,
23. Og andre slemme navne,
24. Og det blev tydeligt, at det knagede og knirkede i alle kirkens furer.
25. Til sidst løsrev den tyske kirke sig fra den katolske,
26. Og snart fulgte flere efter.
27. Hvad Luther dog ikke havde forudset var imidlertid, at der fra nu af ikke blot skulle være to kirker i stedet for én,
28. Men ca. en halv million,
29. Som alle sammen hævdede, at de,
30. Og kun de,
31. Vidste besked med, hvordan den gode Gud i himmelen så sig ud,
32. Og at disse kirker i fremtiden så at sige skulle skyde op på ugentlig basis.
33. En anden ting, som er svær at tilgive Luther var,
34. at han kaldte sin første søn for Hansemand.
35. Det er simpelthen for latterligt et navn.
36. Om han så end var frugten af ivrig hyppen mellem en nonne og en munk.
37. Det er ingen undskyldning.
38. Basta.

9. Kapitel *Afsluttende om disse ting*

1. Middelalderen afstedkom mange onde ting,
2. Men de værste er uden tvivl Umberto Ecos endeløse romaner,
3. Som ikke er skrevet med andet formål end at blære sig,
4. Ud over alle grænser.
5. Middelalderen manglede alt det, der giver livet værdi,
6. F.eks. digitalure,

7. Saml-selv møbler,
8. Og butikker, hvor alting koster en tier,
9. Men den var til gengæld rig på lidelser af alle slags.
10. Dette har dog ikke forhindret romantikerne til alle tider i at drømme sig tilbage til den,
11. Ingen ved hvorfor.
12. Middelalderen er imidlertid ikke fuldstændigt forbi,
13. Og dette kan iagttages, hver gang en politiker stilles et ubehageligt spørgsmål om finansloven,
14. Og han blot stikker sine fingre i ørene og synger.
15. Det sker ikke så sjældent,
16. Hvis du lægger mærke til det.

Her ender omsider bogen om mellemtidens ting

DE ENDNU SENERE TINGS BOG

1. Kapitel

Amerikas opdagelse

1. Dengang troede folk, at jorden var flad som et Linie 3 jubilæumsshow,
2. Og de gik derfor omkring i stadig angst for at falde ud over kanten, der lurede omkring hvert hjørne.
3. Undtagelsen fra reglen var Colombus,
4. Der af Kopernikus og andre havde lært, at Jorden er formet som et æg,
5. Fra skræbehøns.
6. Den gode Kristoffer satte sig for at finde søvejen til Indien,
7. Da det endnu var umuligt at flyve med Aeroflot,
8. Og det da også - selvom Aeroflot så havde eksisteret - var mindst lige så sikkert at sejle.
9. Risikoen for at dratte ud over verdens ende iberegnet.
10. Hvad skulle han da i Indien ?
11. Sikkert hygge rundt med nogle søde inder-piger,
12. For sådan er det altid,
13. Basta.
14. Kristoffer fik altså fra Spaniens fængsler fat i de mest udsøgte voldsmænd,
15. Mordbrandere,
16. Og cykeltyve,
17. Og proppede dem i et par skibe, han havde skaffet til lejligheden,
18. Og som alligevel skulle skrottes.
19. Og så tog han afsted.
20. Hvis dette ikke var sket, ville Amerika sikkert endnu den dag i dag være ukendt,
21. Og Billy Ray Cyrus ville aldrig have indspillet Achy Breaky Heart,
22. Hvilket sender kuldegysninger op og ned af min ryg,
23. Uh.
24. Kristoffer satte nu ud over havet,
25. Og der var hverken stop i Otto Duborg,
26. Eller Poetzsch,
27. På vejen.

28. Kristoffer var hele tiden en smule nervøs for, at hans sympatiske skibsmandskab skulle gøre oprør,
29. I hvert fald spurgte de hele tiden:
30. "Er vi der ikke snart ?"
31. Hvilket irriterede ham,
32. Og det blev ikke bedre, da de hele tiden måtte finde en rastepads,
33. Så nogen kunne tisse,
34. Eller lave pølser,
35. Og rastepadser er sjældne i Atlanterhavet.
36. Så ankom de da til Amerika,
37. Eller Indien, som Kristoffer kaldte det.
38. Historien går, at den første smække indianer-tøs de mødte sagde "I'm Erica",
39. Og de derfor døbte landet Amerika.
40. (Dåselatter).
41. Jeg skammer mig lige så meget over at have skrevet det forgående, som du gør over at have læst det.

2. Kapitel *Amerika plyndres*

1. Vikingerne havde tilsyneladende ikke levet forgæves,
2. For da det kom spanierne for øre, at der var opdaget et nyt kontinent,
3. Besluttede de sig for at smadre det.
4. De samlede de mest fromme og mest bidske mænd i hele landet,
5. Hvilket lykkeligvis ofte kom ud på ét,
6. Og satte så over havet for at sige hej til gadens nye folkefærd,
7. Og høste dem.
8. Imens gik indianerne omkring i Amerika og vidste ikke noget om det nye hvide folk, der havde snublet over deres land,
9. Ja de vidste ikke engang, at de selv var indianere,
10. Men det skulle de snart få at lære.
11. De åbnede deres døre for de nye conquistadores,
12. Og sagde: "Mød min kone Hanne,
13. Og mine børn Gynther og Ulla",
14. Og lad som om I er hjemme."
15. Og det gjorde spanierne så.
16. Hvad indianerne ikke vidste var at spanierne, når de var hjemme, fordrev tiden med inkquisition og folkemord på maurerne og lignende.
17. Men også det skulle de snart få at lære.
18. Det skal dog ikke siges, at spanierne ikke gav det nye folk en chance.
19. Når de kom til en ny indianerby, læste de et dekret op på latin,
20. Hvor indianerne opfordredes til at omvende sig til den gode, kærlige Gud,
21. Eller dø.
22. Historikere har længe undret sig over, hvorfor indianerne tilsyneladende valgte det sidste.
23. Det kunne de da bare have ladet være med.
24. Spanierne og portugiserne var glade for guld,
25. Og guld var der masser af i Amerika.

26. De strømmede altså til landet som husmødre til januars-udsalg i Føtex,
27. Mens de sang: "La cucaracha" og andre dejlige spanske sange.
28. I Europa var slaveriet for længst afskaffet,
29. Men i den nye verden blev det genindført,
30. For sjov.
31. Det er nemlig videnskabeligt bevist, at alle andre folkefærd end europæerne er dumme og dovne,
32. Og derfor skal piskes i gang,
33. Hvis de overhovedet skal i gang.
34. Kan man gå sent i seng,
35. Kan man også stå tidligt op.
36. Nu skal det lige siges, at aztekerne og de andre indianere ikke var så uhørt blide og søde, som historien tit har fremvist dem.
37. F.eks. slagtede de et par år før spanierne kom 40.000 mennesker som offer til deres solgud,
38. Som vist ikke gik sulten i seng den aften.
39. De tvang også spanierne til at æde kogende guld,
40. Så de kunne få deres sult stillet,
41. Og fandme lære det.
42. Jeg kunne da egentligt godt tænke mig at vide, hvordan det smagte,
43. Men det havde spanierne voldsomt svært ved at fortælle om til nogen,
44. Bagefter.

3. Kapitel *Kolonier*

1. I disse år satte europæerne ud på koloni-togter,
2. Som vel nærmest kan sammenlignes med charter-ferier,
3. Bortset fra at de forlangte at eje de lande, de tog på ferie i,
4. Og alt der var i dem.
5. De største kolonimagter var Spanien, Portugal, England, Frankrig og Holland,
6. Danskerne var nemlig kloge nok til ikke at gå og stjæle land fra negerne og indianerne,
7. Og holdt altså lav profil,
8. Og nøjedes med Trankebar.
9. Der opstod som følge af kolonierne en hel del krige,
10. Da magterne ikke altid kunne blive enige om, hvem der så et land først,
11. Og derfor ganske naturligt havde retten til at eje det.
12. Lige siden kolonitiden har europæerne således haft en generel tendens til at sige
13. "Helle for dit",
14. "Og helle for dat",
15. Om andre folks ting.
16. Overalt hvor de kom, udbredtes evangeliet om den gode, hvide Gud,
17. Og blodet flød,
18. To ting, der historisk set gerne hører sammen.
19. Paradoksalt nok, var det mest værdifulde, kolonisterne vendte hjem med hverken guld,
20. Silke,
21. Eller ædelstene,
22. Men kartofler.

23. At der skulle gå mere end 500 år mellem den første kartoffel og den første pomfrit er imidlertid uforståeligt,
24. Selv manglen på ketchup og remoulade iberegnet.
25. En anden ting, de vendte hjem med var spændende kønssygdomme,
26. Fordi de jo da ligeså godt kunne hyppe lidt rundt med de indfødte, nu de var der,
27. Ein loch ist ein loch.
28. Indianerne gav altså europæerne syfilis,
29. Og europæerne gav til gengæld indianerne influenza, som dræbte dem.
30. Noget for noget.
31. Jeg prøver desperat at finde på noget godt at sige om kolonitiden, men jeg ved ikke hvad.
32. Det skulle da lige være, at jeg dengang endnu ikke var født.

3. Kapitel

Imens, tilbage i Europa

1. De følgende århundreder kaldes gerne for oplysningstiden,
2. Og er måske den kedeligste periode i hele planeten Jordens historie,
3. Da den mestendels bestod af politiske intriger og lignende,
4. Som var kedelige dengang,
5. Som de er kedelige nu.
6. Der var ingen udslettende sygdomme, ingen altødelæggende krige, ingen hunnerkonger, og der var ingen der dummede sig big time, som de havde dummet sig i middelalderen,
7. Det skulle da lige være franskmændene,
8. Men det kan vel ikke komme bag på nogen.
9. Mænd gik dengang omkring i paryk,
10. Og så gik tiden med det,
11. Men det er simpelthen for tyndt.
12. Som den vågne læser sikkert vil have bemærket,
13. Aner jeg ikke en klap om oplysningstiden.

4. Kapitel

De Skjønne Kunster

1. Mens der blev lavet salat af negre og indianere rundt omkring i hele verden,
2. Brugte europæerne deres tid på de skjønne kunster,
3. Som de faktisk blev ret gode til,
4. Flere af dem.
5. Shakespeare kan nævnes som en fætter, der skrev skuespil,
6. Hvori et stort antal mennesker fandt en voldelig død,
7. Og ingen bandede.
8. Det mest berømte handler måske om de to elskende Romeo og Julie, som ikke får lov til at hyppe med hinanden,
9. Og derfor indtager først falske gifte,
10. Og så rigtige gifte,
11. Og dolker sig over det hele, så ingen til sidst aner, om de lever eller ej,
12. Og egentligt også er ligeglade.

13. Et andet stykke handler om den danske kongesøn Hamlet,
14. Og hans elskede Ofelia,
15. Som Lars Liholt senere skrev en fremragende sang om,
16. Med omkvædet: "Ofelia, Ofelia".
17. Ingen skal sige, at Lars ikke til enhver til kan give William baghjul.
18. Fælles for alle Shakespeares stykker er, at hver replik er uforglemmelig,
19. Ingen siger f.eks. "Gider du lige række mig søndags-tillægget",
20. Men i stedet: "Søndags-tillæg eller ikke søndags-tillæg - for eder en ganske lille ting, men for mig en stor."
21. Eller sådan noget.
22. Bach komponerede glimrende musik,
23. Og tog ud at spille ved sølvbryllupper og lignende,
24. Kun med sit orgel og sit gode humør.
25. Bachs liv var i virkeligheden en tragisk affære, da han komponerede gigantiske passioner, koncerter og kantater,
26. Og alle folk bare sad og ventede på, at han ville spille den der med "Hammer hammer fedt",
27. Så de havde noget at synge med på.
28. Sådan går det med kunstnere her i verden,
29. Også Mozart,
30. Der lavede den mest storslåede musik nogensinde,
31. Og nu kun huskes for nogle klæbrige chokoladekugler.
32. Fælles for alle kunstnere af alle slags helt op til vor egen tid lader til at være,
33. At deres samtid betragtede dem som nogle fest-originaler,
34. Der ikke kunne en skid.
35. Først efter deres død, har vi så fundet ud af, at de da vist egentligt var meget gode,
36. Og I kan mene hvad I vil,
37. Men jeg tror, der ligeledes venter MC Clemens en voldsom posthum berømmelse,
38. Engang.

5. kapitel

Napoleon og Victoria

1. Napoleon var ca. 140 cm. høj, og besluttede sig derfor til at tage hævn på verden,
2. Ved at erobre den.
3. Han prøvede i flere omgange at underlægge sig verdensherredømmet,
4. Hver gang gik det grueligt galt.
5. At franskmændene er så stolte af ham, som de er, viser kun, at det altid har stået sløjt til med Frankrig og de franske.
6. Han blev, som bekendt, spærret inde på Elba, men brød ud,
7. Og løb direkte op til Waterloo,
8. Hvor han fik lammebank,
9. Så vidt jeg ved.
10. Verdens største hærfører gennem tiderne huskes nu kun for en åndsvag popsang om sit nederlag,
11. Og en kage.
12. Bare ærgerligt.
13. Englændere har altid været nogle forpulede puritanere,

14. Enkelte har endda været så puritanske, at England ikke var godt nok for dem,
15. Men de måtte tage til Amerika
16. Og fucke det godt og grundigt op.
17. I victoria-tidens England var der dødsstraf for at fise,
18. Og folk der hyppede, kom på bålet.
19. Der måtte holdes på formerne,
20. Undtagen Vicorias.
21. Det gjaldt bare om at holde fingrene væk fra fadet.

6. Kapitel

Den industrielle revolution

1. Dampen havde altid været der, men var aldrig blevet brugt,
2. Før et eller andet klogt hoved lagde to og to sammen.
3. Jeg har glemt hans navn.
4. Det var på den tid, man lagde skinner rundt i hele Europa,
5. Og en eller anden så sagde: "Kunne det ikke være smart, hvis vi havde noget, der også kunne køre på disse skinner?"
6. Og vupti kom lokomotivet.
7. Det gode ved den industrielle revolution var, at folk nu i stedet for at gå på markerne,
8. Og stå i værkstederne,
9. Fik lov til at arbejde på kæmpemæssige fabrikker for en tvebakke om ugen,
10. Eller deromkring.
11. Det hele havde med andre ord været ulideligt,
12. Hvis ikke opfindelsen af den første automatiske kartoffelskræller vinkede forude.
13. Nu opfandt Edison glødelampen,
14. Eller var det telefonen.
15. Lige meget.
16. De blev opfundet.
17. Der kom også lys på gaderne om natten,
18. Så Jack the Ripper kunne se, hvem han skar i stykker,
19. Hvilket var smart.
20. Næste gang vi åbner vores Donkey Kong bip spil og trykker på "ON",
21. Bør vi alle sende en venlig tanke til dem, der banede vejen for os,
22. Ved at tænke sig lidt om og opfinde dampmaskinen.
23. Vi bør ligeledes sende en særdeles uvenlig tanke til alle de folk gennem tiderne,
24. Der ikke kunne få nosset sig sammen til at få det gjort noget før.

7. Kapitel

Foreløbigt slut

1. Så kommer vi da til vor egen tid,
2. Den bedste af alle tider,
3. Hvis vi skal tro statsministerens nytårstale.
4. Vi vil indtil nu have lært, at verdens historie er lang og snørklet,
5. Og egentligt ikke værd at beskæftige sig videre med.

6. Ligesom enhver har glemt, hvem der vandt første division i fodbold i år 1954,
7. Køge eller KB,
8. Vil alle også snart have glemt Sokrates,
9. Svend Tveskæg,
10. Og alle dem der.
11. Det mest betydningsfulde, der er sket siden alle disse ting,
12. Var da Jørgen Mylius begyndte at kalde sig for Jørgen de Mylius
13. Engang i halvfemserne.
14. Flere bøger følger,
15. Måske.

Her ender bogen om de endnu senere ting, og foreløbigt bøgernes bog.